

یک موزه مردم‌شناسی برای سیرجان دایر کند و وسایل قدیمی را در معرض دید عموم بگذارد.

انتقادهای دلسرد نشدن‌ها

اگرچه برای همین کار هم با انتقادات زیادی روبرو شده و خیلی‌ها گفته‌اند «مگر بیکاری! چه حوصله‌ای داری؟» اما اینها علاقه‌مندی موید محسنی در زندگیست و او از حرف‌های مایوس‌کننده دلسرد نمی‌شود.

ارزوی ثبت آیین‌ها در قالب فیلم

فکر می‌کند شاید خیلی‌ها اهل پرس‌وجو باشند و بخواهند بدانند وسایل و ظروف قدیمی که در خانه‌اش نگهداری می‌شوند، مال چه سالی هستند و در آن سال‌ها چه استفاده‌ای از آن‌ها می‌شده. او یکی از آرزوهایش را ساخت فیلمی از آیین، باورها و رسوم سیرجانی‌ها می‌داند.

سیرجان یتیم فرهنگ؛ هشدار یک بانوی دلسوز

به باور موید محسنی، فرهنگ بومی و عامیانه بسیار دقیق‌تر از تاریخ رسمی هر کشوری است. او معتقد است هیچ کس برای فرهنگ سیرجان دل نمی‌سوزاند و از این جهت سیرجان یتیم است.

مرمر سبز ساخته شده بود و قدیمی‌ها برای ساختن داستان‌هایی شبیه به معجزه تعریف می‌کردند.

سه دیوار باقی‌مانده از همه آن شکوه

ما همه نوع معماری داشتیم که اتفاقاً کار معماران سیرجانی هم بود. الان تنها چیزی که باقی مانده، سه تا دیوار پشت اداره پست، خانه مرحوم اصغر حسامی است که متعلق به سال ۱۳۲۶ و ساخته مرحوم معماریان بوده است.

حیای سنت در خانه شخصی

حالا که خودش سعی کرده به جای افسوس خوردن و دست روی دست گذاشتن، معماری قدیم سیرجان را در خانه‌اش پیاده کند، درباره‌ی این کار می‌گوید: «روز اولی که شروع به ساخت اینجا کردم با خودم گفتم چند صباحی که زنده هستم لذتی ببرم و اگر حتا ده نفر به سیرجان آمدند، به ایشان بگویم که ما سیرجانی‌ها خانه‌هایی اینگونه و سبک معماری‌ای چنین داشتیم.»

رویای ساخت موزه مردم‌شناسی

او تصمیم نداشت خانه را به رستوران، چایخانه یا نمایشگاه تبدیل کند، اما درخواست کرده زمین وسیعی در اختیارش قرار دهند تا با هزینه خودش